

“Sa majestat” Albert Solà ‘in memoriam’

Albert Solà, el pretès fill de Joan Carles I, mor de manera sobtada en un bar de la Bisbal

No podrà veure el seu capítol de ‘¿Quién es mi padre?’ que emetrà aviat Tele5

Albert Solà fotografiat mentre posava per a la revista italiana ‘Gente’ TURA SOLER.

“Hola, com estàs? Acabo de veure el programa Cuarto milenio a la Cuatro i m’ha fet molta il·lusió veure’t. Molt bé. Una abraçada, Sa Majestat.”

Aquest missatge me’l va enviar, el 19 d’octubre, Albert Solà, el pretès fill del rei emèrit, que hi va afegir que estava il·lusionat perquè l’episodi de ¿Quién es mi padre? que Tele5 dedica al seu cas s’ha d’emetre a principis d’octubre. Ell ja no el podrà veure. Dissabte, va morir sobtadament al bar Pa i Trago de la Bisbal quan

es disposava a prendre una copa de vi blanc, després de la seva jornada de feina de cambrer al restaurant Can Casadellà de Serra de Daró. Sa majestat, com li vaig començar a dir irònicament fa dues dècades i com ell havia assumit anomenar-se, ha patit una mort judicial. Ha estat sotmès a un aixecament de cadàver i ha passat per la taula d’autòpsies. Causa de la mort: atac de cor.

La primera vegada que l’ara popular “monarca de la Bisbal” va aparèixer a la premsa va ser en un reportatge d’aquest diari el 29 d’agost del 2002: “Un empresari establert a Mèxic, adoptat de petit al Baix Empordà, torna per trobar els seus pares reals”. No ens vam atrevir a escriure que ell tenia el convenciment que el seu pare era Joan Carles I. No n’aportava evidències. Llavors, Solà tenia 46 anys i començava el seu periple per demostrar que era el fill del rei. No deixava d’enviar fax a la casa reial adreçats a Joan Carles I, anomenant-lo “estimat pare”, i mostrava orgullós el full del fax amb l’ok de rebuda, per dir que era evidència que el silenci, única resposta, era un senyal d’acceptació. I no insistia sense parar que no em deixés perdre l’exclusiva i publicés abans que la premsa rosa, que ja li anava al darrere, que era fill del rei. Però no ho vaig fer perquè mai no es va voler fer una prova d’ADN amb una dona que deia que era la seva mare biològica.

Estava convençut que la seva mare real era una jove de la burgesia catalana, però no la va poder trobar mai. Qui sí que va trobar va ser una germana, Ingrid Sartiau, la belga que, com ell, assegura que és filla de Joan Carles I. L’aparició de Sartiau i una comparativa d’ADN de tots dos feta pels laboratoris del genetista Jean-Jacques Cassiman que assenyalava que compartien un 91% dels marcadors genètics paterns em va convèncer per publicar l’exclusiva que feia tants anys que em proposava. La foto dels dos pretesos fills del rei, captada a Monells el 2012, va fer la volta al món. Mitjans d’arreu s’interessaven per la història de novel·la dels fills bastards del monarca espanyol. Llavors, Solà tenia 56 anys i amb Sartiau van començar la croada judicial per ser reconeguts com a fills del rei. Junts però separats. Cadascú va presentar la seva demanda i mentre que la de Solà es va quedar a les portes del Suprem, la de Sartiau va ser admesa, però finalment va ser rebutjada arran d’un recurs dels lletrats de Joan Carles I que van exposar, entre altres motius, les contradiccions entre el text de la demanda i les declaracions que va fer Sartiau a la televisió.

Derrotat en el camp judicial, Solà va vèncer en el mediàtic i es va anar forjant la llegenda de fill del rei, o de

“monarca de la Bisbal”, com es titula el seu llibre autobiogràfic.

Trobarem a faltar els teus missatges, majestat. DEP.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-10-2022, Pàgina 16

-El Punt Avui. Nacional 10-10-2022, Pàgina 11

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2203598-sa-majestat-albert-sola-in-memori.html>